

Polazník

Noviny
obce Papradno

Ročník XIII

1/2015

marec

Štvrťročník

Miroslav Košút

Zelenomodrá sukňa neba

A nebo má opäť novú, čistú sukňu
naživo tkanú predjarím a jarou.

Je to opäť živá modrá ruža
akoby len dnes ráno odtrhnutá
a uložená v zarosenom pohári.

Slovo starostu

Vážení spoluobčania,
milí čitatelia Polazníka,

rachot a žiara silvestrovského ohňostroja sú už minulosťou a podaktoré novoročné predsavzatia tiež. No topiaci sa sneh a prichádzajúca jar je odrazom reality, že prvá štvrtina roku 2015 ubehla, ako sa v Papradne hovorí „ako keby bičom pleskol“.

Finiš úradnícky, februárový so snehom po cestách

V dani obce je prvý štvrťrok obdobím koncoročných uzávierok, vo veľkom nás zahŕňajú administratívne činnosti so štatistickými hláseniami, ktorým od začiatku roka nie je konca kraja. No tiež klasické problémy pri ohňaní snehu, keď si niektorí občania nestihli uvedomiť, že je už zima a s autom je to trošku zložitejšie ako v lete. Technika niekedy nedokáže ohnúť sneh podľa našich predstáv a vtedy by bolo lepšie zobrať lopatu a odhodiť nejaký ten nahrnutý sneh, ako telefonovať starostovi čo to tu za ... (nemôžem napísať oslovenie) ohrňa.

Boli aj problémy s padnutým snehom zo strechy. Sneh je vlastníkom alebo správcu nehnuteľnosti povinný odpratať tak, aby bola cesta prejazdná. Záchyty snehu sú účinným prostriedkom, aby sneh udržali na streche a tým predišli problémom s odpratávaním. No a to nehovorím o chronickom parkovaní áut na ceste, keď ani po viacerých napomenutiach niekto nepochopil, že cesta nie je parkovisko a boli sme nútení v spolupráci s políciou uložiť pokutu. Treba si uvedomiť, že zaparkované auto blokuje časť vozovky a obchádzajúce autá zachádzajú mimo krajinu, kde sa postupne olamuje asfalt z vozovky.

Dve nelegálne skládky

Ku koncu roku 2014 robili zamestnanci CHKO Kysuce kontrolu nášho katastra

Zázrak jari

Z nového roka 2015 sme už ukrojili štvrtinu. Zimu a sneh vystriedala jar a my všetci sa tešíme na jej životodarné lúče. Videli ste už zázrak? Práve na jar ho môžeme vidieť často – v podobe prvých púčikov, kvetných hlávok, ktoré rozjasnejú lonskú suchú trávu. V podobe malých kuriatok či vtáčikov v hniezde. Pokúsme sa tento rok o zázrak aj v nás – v podobe milého úsmevu susedke či návštevy niekoho osamelého.

Dievčatá z FSK Podžiaran nám pripomenuli starý papradniarsky zvyk „Chodenie po máji“.

a výsledkom sú objavené dve čierne skládky odpadu, za ktoré nás už rieši Okresný úrad životného prostredia v Pov. Bystrici. Jednu môžete vidieť pred Žihľavami a druhú pri odbočke na Žilín. Neviem pochopiť zmysel človeka, ktorý dokáže vyviezť takýto odpad do tak pekného prostredia. Takéto množstvo odpadu patrí na skládku do Mikšovej a nie do našich hôr, len tu je asi ten problém, že na skládke treba zaplatiť. Obec čierne skládky musí zlikvidovať, čo bude stáť nemálo financií, ale to zaplatíme všetci, tak to toho, čo to vyviezol nebolí. Treba si uvedomiť, že odpad z rekonštrukcie nehnuteľnosti nie je komunálny odpad a patrí na riadenú skládku odpadu. V obci

je zopár jedincov, ktorí si zberné miesta na sklo a plast pletú so smetiskom a často tam odhodajú vrecia s komunálnym odpadom. Viacerých sme už odhalili a riešili sme to zatiaľ napomenutím. Tí, čo triedia odpad, nemajú problém s dvojtyždňovým intervalom vývozu odpadu. No všimli sme si, že sa objavujú autá z obce pri veľkorozmerných kontajneroch v horách alebo za školou a vyhadzujú tam vrecia s odpadom. Zamerali sme sa na ich popolnice pri domoch a potvrdilo sa, že je tam sklo, plasty, papier a aj oblečenie. Tí, ktorých sa to týka, by si mali už konečne uvedomiť, že je čas na zmenu. Keď nestačí upozornenie budeme nútení použiť nepopulárny, no veľmi účinný spôsob, ktorý nám vylepší rozpočet.

Kto toto dokázal?

Nedá sa len tak ľahko zabudnúť aj na skutok, ktorý sa stal v noci z 25. na 26. 12. 2014. Tie nápisy na našom kostole a postriekanie misijného kríža či sochy Jána Nepomuckého vedú každého normálneho človeka k zamysleniu, či ten, kto to napísal

Pokračovanie na str. 2

Matričné okienko

* Vítame vás

Kristián Vaský	11. 11.
Ema Demeterová	13. 12.
Ema Hároníková	8. 1.
Andrej Slivoník	13. 1.
David Pongráč	20. 1.
Pavol Hlúšek	22. 1.
Tomáš Hromadík	28. 1.
Tomáš Moravík	2. 2.
Patrik Šišťák	18. 2.
Dorota Jelínková	24. 2.
Vanesa Pračková	26. 2.
David Hromadík	15. 3.

Zomreli

Anton Balušík (1952)	14. 12.
Verona Knapová (1943)	16. 12.
Ľudmila Grbálová (1942)	18. 12.
Kristína Galafúsová (1923)	7. 1.
Karol Grbál (1921)	21. 1.
Ľuboš Ponča (1949)	21. 1.
Katarína Kozová (2000)	3. 2.
Milan Klabník (1938)	12. 2.
Ján Levčík (1938)	14. 2.
Mária Kališiková (1918)	1. 3.
František Váchalík (1958)	2. 3.

Diamantová svadba

10. 2. 2015

Ignác Zdurienčík
a Ľudmila, rodená Hřebičíková

Slovo starostu

Pokračovanie zo str. 1

má všetkých päť pohromade. Ničenie svetských vecí pokračovalo vo februári poškodením krásneho diela z rúk Pavla Hikánika, sochy Panny Márie v Krížovci, kde bol zvalený aj kríž. V kaplnke do Veľkého Brusného bola poškodená socha Panny Márie. Za každou vybudovanou vecou je kus ľudskej námahy a umu, a preto by sme si takéto diela mali vážiť. Človek, ktorý dokáže ničť svetské veci si neváža ani sám seba, vlastných rodičov, spoločnosť a nemá úctu ani k Bohu. Osobne si myslím, že to urobila tá istá osoba a je v takom stave, že potrebuje odbornú pomoc. Ak má niekto problém s pánom farárom a nedokáže mu to povedať, tak môže oslovit' aj mňa a nepíše to po kostole, určite to vyriešime. Kostol a veci, ktoré ničí, nie sú jeho, ale nás všetkých. Vybudovali ich naši otcovia, dedovia, pradedovia a nie iba pre nás, ale aj pre naše deti a ďalšie generácie.

Štatistika za rok 2014

Počet obyvateľov k 31. 12. 2013	
mužov	1 260
žien	1 251
	2 511

Počet obyvateľov k 31. 12. 2014	
mužov	1 272
žien	1 251
	2523

prírastok oproti roku 2013
+12

Počet narodených detí:

dievčat	8
chlapcov	10

Počet zomretých:

mužov	15
žien	19

Prisťahovalo sa: 48 občanov

Odstáhalo sa: 20 občanov

Mrzí ma písať o takýchto negatívnych veciach, ale trápi ma to. Myslím, že by sme mali o takýchto veciach otvorene hovoriť, hľadať riešenia a byť aj vnímavjší, lebo niektoré veci, ktoré sa ma zdanlivo netýkajú, sa ma môžu časom dotknúť, a to bolestivejšie, ako keby som ich vyriešil hneď na začiatku.

Lesomajiteľom nie je všetko jasné

Dosť nešťastným bolo aj zrušenie Združenia drobných lesomajiteľov Papradno. Aktéri tohto rozpadu mi vysvetľovali na poslednej schôdzi, že zrušením združenia pomôžu všetkým, no dodnes sa tá pomoc nijak neukázala. Vyhodili sa obrovské peniaze za právnik a za celý proces likvidácie. Vzniklo nové združenie, ktoré sa pomaly a ťažko rozbieha. Rozbil sa systém, ktorý fungoval dlhé roky, a keď fungoval zle, bolo treba spraviť personálne zmeny a nie ho zlikvidovať. Čas ukáže, kto je v tejto hre iba bábka a kto hýbal špagátkami. Tí, ktorí ste nevstúpili do nového družstva, ste zo zákona povinní priznať pozemky do daní na úrade a zaplatiť za ne daň. Pre nás obrovský nárast roboty, pre vás tiež, hory sa neobhospodarujú, tak mi uniká tá sľúbená pomoc.

Nečakaná rozlúčka s Katkou

Smutnou udalosťou, ktorá chytila za srdce každého, bola smrť našej deviatačky Katky Kozovej. Je to krutá rana osudu, keď náhle končí taký mladý život. V týchto ťažkých chvíľach sa spontánne rozbehla finančná

Na februárovom zasadaní Obecného zastupiteľstva obce Papradno boli schválené komisie OZ

Komisia pre občianske záležitosti:

Ing. Viera Zboranová – predseda, členovia: Ing. Roman Španihel, Ing. Věra Lališová, PaDr. Lenka Jandúšiková, Lýdia Lališová, Bc. Erika Piačková

Kultúrna komisia:

Oľga Klabníková – predseda, členovia: Daniela Smädišová, Ing. Věra Lališová, Ing. Viera Zboranová, Emília Šamajová, Helena Zboranová, Bc. Peter Lališ, PaDr. Lenka Jandúšiková

Majetková komisia:

Daniela Smädišová – predseda, členovia: Anna Beníková, Hilda Jurčíková, Anna Hromadíková, Bc. Erika Piačková

Stavebná komisia:

Roman Vachalík – predseda, členovia: Štefan Hatajčík, Rudolf Zboran, Ing. Tibor Zendek, Ján Dzurjaník

zbierka a chcem poďakovať všetkým, ktorí prispeli. Vybralo sa 1 680 €, ktoré budú použité k zaplateniu pomníka pre Katku. Vďaka patrí aj pohrebnej službe Archa, ktorá vykonala pohrebný obrad bezplatne. Život nám prináša aj takéto ťažké chvíle, keď nás zrazí na kolená, no musíme vstať a ísť ďalej. Väčšinou až takéto chvíle nás prinúti zamyslieť sa nad životom a často ho začneme vnímať inak a vážiť si aj maličkosti a druhých, ktorých sme pred tým prehliadali.

Podujatia cez jarné mesiace

Na záver by som dal pár informácii a plánov do prichádzajúceho štvrtého. 18. a 19. 4. nás čaká folklórny víkend. V sobotu 18. 4. to bude regionálna súťaž folklórnych skupín a 19. 4. v nedeľu vystúpenie heligonkárov. Na Veľkonočnú nedeľu plánujeme s pánom farárom po druhej svätej omši slávnostný sprievod od kostola k amfiteátru a vysvetlenie týchto priestorov. Tento rok oslavuje DHZ Papradno 120. výročie založenia, tak sa budeme s hasičmi snažiť pripraviť adekvátnu oslavu aj pre širokú verejnosť. Určite budú ukážky požiarnej techniky, dychovka, hasiči z celej doliny aj Moravy a keďže to bude 28. 6. a bude teplo, chladené pivko padne vhod.

Folklórnej skupine Podžiaran ďakujeme za krásnu ukážku pochovávaní basy, ktorá bola pri večernom osvetlení na amfiteátri príjemným zážitkom. Šéfke folklórnej skupiny Lenke Jandúšikovej a jej manželovi držím palce, nech všetko dobre dopadne a pribudne ďalší člen skupiny Podžiaran.

Okrem zábavy plánujeme aj vybudovanie zberného dvora, rekonštrukciu WC v kultúrnom dome, rozšírenie verejného osvetlenia, či zateplenie budovy OÚ a bezbarierový prístup do budovy. Je toho dosť, no verím, že s obecným zastupiteľstvom sa nám to podarí a dokážeme vám, že sme si zaslúžili vaše hlasy. V rámci organizačných zmien budú od marca úradné hodiny stavebného oddelenia a oddelenia daní v pondelok, v stredu a v piatok. Všetky tie podania, žiadosti a papiere treba spracúvať a to nie je možné, keď sa vybavujú požiadavky občanov osobne. Utorok a štvrtok bude slúžiť na administratívne spracovanie dokladov.

Srdečne vás pozývam na všetky kultúrne podujatia. Prajem vám príjemné prežitie pôstneho obdobia, veselé Veľkonočné sviatky, ženám poriadny korbáč a čerstvú vodu, aby boli zdravé, chlapom pálenku s mierou – Na zdravie. Ing. Roman Španihel

V našej obci

Bolo

26. decembra

Na druhý vianočný sviatok sa konal v Bowling Fun Papradno Štefanský bowlingový turnaj. Najúspešnejší spomedzi súťažiacich bol Ladislav Balušik. V tento deň sa v kultúrnom dome večer zabávala mládež, o dobrú hudbu a náladu sa postaral DJ VICENA.

31. decembra

sa s rokom 2014 rozlúčil každý po svojom. Športovo naladení občania sa zúčastnili už tradičného **silvestrovského výstupu na Bukovinu** v susednom Brvništi, kde účastníkov okrem dobrej nálady čakala aj tombola. Vo večerných hodinách sme mali možnosť vo farskom kostole **poďakovať modlitbami** za uplynulý rok 2014 a od 22. h sa pomaly občanmi plnil priestor pri obecnej úrade. **Spoločne sme víтали Nový rok.**

1. januára

sa zišli na stave pri Dalase traja „**Ľadoví medvedzi**“, no nie naozajstní, ale tí naši – papradňanskí – Vladko Belás, Maťo Baštek a Jozef Levčík.

17. januára

sme v Papradne odštartovali plesovú sezónu **VII. Obecným plesom**. Plesajúcich vítal pri vstupe do estrádnej sály starosta obce Roman Španihel a jeho zástupkyňa Viera Zboranová. O hudobnú produkciu sa postarala skupina ARETIC, hosťom programu bol Allan Mikušek a počas prestávok zabavili plesajúcich ľudovými piesňami členovia folklórneho súboru Považan. K dobrej nála-de prispela aj krásne vyzdobená sála, výborné jedlo a bohatá tombola. Jednoducho – kto prišiel, nielenže sa dobre zabavil, ale rád príde i o rok.

31. januára

sa konal už 36. ročník **Rodičovského plesu**. Viac v samostatnom článku.

14. februára

v závere fašiangov odštartoval **tradičný pochod masiek** Papradnom, podrobnejšie na str. 6. Vo februári nechýbalo ani tento rok v Dalase **Valentínske pose-denie pri gitare**. Opäť nám zahrali Jaro Búbel a Vilo Lejčík.

14. marca

v M - bare nám marcový sobotňajší večer spestrili Anton Zdurjenčík, Jozef Zdurjenčík, Ľuboš Harvánek a Vlado Gáborík skvelým gitarovým koncertom.

Bude

29. marca

môžete prísť načerpať veľkonočnú atmosféru do KD Papradno. V estrádnej sále sa od 11. do 14. h uskutoční výstava **Čaro Veľkej noci**, počas ktorej vystúpia žiaci MŠ s „Vynášaním Moreny“.

5. apríla

vás srdečne pozývajú turisti Papradna na **VII. ročník veľkonočného výstupu na Holý vršok** so zrazom pri obecnej úrade o 13. h. Členovia Združenia turistov Papradna opätovne pripravili zaujímavé súťaže. Večer od 20. h pozývame milovníkov hudby a tanca do KD na veľkonočnú discozábavu.

18. apríla

organizuje Považské osvetové stredisko Považská Bystrica v spolupráci s obcou Papradno **„Regionálnu súťaž folklórnych skupín“** so zvykoslovným pásmom.

19. apríla

sa uskutoční v kinosále KD **VI. ročník hry na heligónky**.

30. apríla

pozývame občanov po 18. h pred KD, kde bude za účinkovania FSK Podžiaran **stavenie mája**.

9. mája

oslávim od 15. h v kinosále KD sviatok **Deň matiek**.

10. mája

sa uskutoční výstup na Javorníky so stretnutím na Stratenci pri Troch krížoch. Spolu s priateľmi z Moravy si uctíme pamiatku padlých v druhej svetovej vojne.

30. mája

je tu pozvanie od súkromne hospodáriacej roľníčky Anny Beníkovej. Na Kolibe Papradno návštevníkov čaká **Bačova cesta**, spojená s oslavou Dňa detí.

31. mája

pred KD budeme o 18. h za spevu FSK Podžiaranu **„válať máj“**

7. júna

sa uskutoční o 15. h v kinosále KD **slávnostný koncert žiakov základnej umeleckej školy** pod vedením Mgr. Juraja Šípeka.

20. júna

ste srdečne vítaní na II. ročníku folklórneho festivalu **V srdci Javorníkvo**. Sprievodnou akciou bude krajská súťaž folklórnych skupín. Festival sa uskutoční v priestoroch KD a amfiteátra.

28. júna

Oslávime **120. výročie založenia Dobrovoľného hasičského zboru Papradno**. Program osláv upresníme na plagátoch.

36. ples rodičov sa vydaril

31. januára sa zišli rodičia, starí rodičia a priatelia školy v krásne vyzdobenej sále KD, aby sa znova zabavili na už 36. plese rodičov. A zabávať sa ich prišlo veru neúrekom. O dobrú náladu sa postarali hneď pri vchode členovia výboru ZRŠ, ktorí milým slovom, úsmevom, prípitkom i darčekom víтали hostí. K dobrej nála-de prispeli pekným programom aj naši žiaci pod vedením Mgr. Juraja Šípeka a Mgr. Denisy Macošincovej, ba aj fakír Juraj Janza so svojou umeleckou partnerkou v ohňovej a tanečnej šou. A potom sa už tanečný parket zaplnil tanečníkmi – krásnymi ženami v krásnych róbach a ich mužnými polovičkami, ktorým do tanca hrala skupina Excellent. Dobrá hudba, výborné menu a bohatá tombola navodili tú najsprávnejšiu atmosféru, ktorá mnohým vydržala až do rána bieleho.

Riaditeľstvo ZŠ v Papradne i výbor ZRŠ pri ZŠ Papradno ďakuje všetkým, ktorí prispeli k zdarnému priebehu, ďakuje sponzorom za finančnú podporu i bohatú tombolu, ďakuje aj Miroslavovi Majšíkovi, ktorý svoju výhru v tombole (benzínová kosačka) daroval škole. Milí rodičia a priatelia školy, tešíme sa na stretnutie s vami na budúcom 37. plese rodičov.

Ľadoví medvedí v Papradnianke.

Skvelý gitarový koncertom M-bare.

Choroba dnešných čias

„Keď nám je dobre a cítime sa pohodlne, zabúdame niekedy na druhých, nezaujímajú nás ich problémy, trápenia a nespravodlivosť, ktoré podstupujú... Naše srdce vtedy upadá do ľahostajnosti: pokým ja sa mám relatívne dobre a spokojne, zabúdam na tých, ktorí sa nemajú dobre. Tento egoistický, ľahostajný postoj dnes nadobudol svetový rozmer, a to až do takej miery, že môžeme hovoriť o globalizácii ľahostajnosti.“

To sú slová pápeža Františka z jeho Posolstva na Pôstne obdobie 2015. Ľahostajnosť nazval „nešvárom, ktorému ako kresťania musíme čeliť“.

Uvedomujeme si, že pápežove slová sú bolestne pravdivé. S ľahostajnosťou sa môžeme stretnúť na každom kroku (nielen u nás, ale aj u nás). Ľahostajnosť voči bližnému a jeho potrebám, ľahostajnosť voči spoločnému majetku i voči dianiu v obci či štáte, ľahostajnosť aj veriacich voči Cirkvi, voči Božím i cirkevným prikázaniam, voči sviatostiam i voči všetkému, čo je sväté...

Percento ľahostajnosti – ako o tom svedčí náš (ne)záujem o vyjadrenie svojho názoru vo veľmi dôležitej udalosti nedávnych dní – je (nielen u nás, ale aj u nás) alarmujúco vysoké... A predsa mám istotu, že víťazstvo je na opačnej strane. Pretože uprostred tohto mora ľahostajnosti existuje veľa ľudí, ktorí si uvedomujú, že s ľahostajnosťou ďaleko nedôjdeme, že si ňou škodíme najmä sami seba, ako aj spoločnosti, ktorú vytvárame. A to ma to núti vyjadriť vďaka za týchto ľudí, ktorí vidia nielen sami seba a svoje záujmy, ale sú otvorení pre iných.

Ďakujem za tých, ktorým nie je ľahostajná rodina a výchova detí a ich budúcnosť a sú ochotní pre tieto hodnoty prinášať obeť; za tých, ktorí sa nedali prevalcovať ľahostajnosťou väčšiny pri referende o rodine. Ďakujem za tých, ktorým nie je ľahostajné, či

žijú v sviatosťnom manželstve, a napriek „modernosti“ stále považujú rozchod manželov za ničivý prvok ohrozujúci najmä ich deti. Ďakujem za tých, ktorým nie sú ľahostajní starí a chorí ľudia a s láskou i námahou sa o nich starajú; za tých, ktorým nie je ľahostajné, že ich blízki zomierajú bez prípravy a sviatosťného zaopatrenia. Ďakujem za tých, ktorí chránia prírodu a rozličným spôsobom budujú hodnoty, ktoré slúžia všetkým. Ďakujem za ľudí, ktorým nie je ľahostajný náš chrám a iné posvätné miesta a napriek rizikám prejavujú ochotu spolupracovať pri vyšetovaní zlých a zahanbujúcich činov; za ľudí, ktorým nie je ľahostajný ani náš cintorín a sú ochotní pre jeho zveľadenie ponúknuť niečo zo svojho napríklad aj pre potrebnú prístupovú cestu. Je veľa tých, za ktorých ďakujem... Sú ako zrnká v zemi, malé, ale plné života, ktoré čakajú na príhodný čas, aby priniesli úrodu.

Pápež má pravdu: „Ľahostajnosť voči bližnému a voči Bohu je reálnym pokušením aj pre nás kresťanov.“ Je to choroba súčasnosti, ktorá sa šíri ako mor. Ale je to choroba liečiteľná. Stačí poslúchnuť pápežovu radu: počúvajte Božie slovo a nechajme si pretvoriť srdce, čo nám „umožní zvíťaziť nad našou ľahostajnosťou a našou túžbou po všemohúcnosti“.

Jozef Hlinka, farár
www.papradno.fara.sk

Nedajme priestor vandalom

V jednom z predchádzajúcich Polazníkov sme písali o krížoch a kaplnkách v našom chotári. Tí, čo chodia po horách ich dobre poznajú a možno sa občas pristavia, zapália sviečku či pomodlia sa. Kríže sú znakom viery a zverenia sa ľuď v horách do Božej ochrany.

Ich stavitelia vynaložili na stavbu veľa námahy aj finančných prostriedkov.

Preto je nepochopiteľné, že niekto príde a zničí ich dielo. Nielen preto, že kríž či kaplnka je posvätená, ale je to veľká neúcta k jej staviteľovi a a jeho námaha. Mali by sme si vážiť prácu iných a neníčiť ju!

Takáto neúcta k Bohu aj k ľudskej práci sa od Vianoc 2014 prejavila v Papradne akosi príčasto. Za celé trvanie nášho kostola – od roku 1792 – sa nestalo, aby niekto takto znesvätil chrám. Až teraz!

Veľkonočné trojdnie 2015 v Papradne

Zelený štvrtok

17:00 – Omša na pamiatku Pánovej večere

celú noc – bdenie v Getsemanoch

Veľký piatok

9:00 – krížová cesta cez obec

15:00 – Veľkopiatočné obrady

do 19:00 – poklona v Božom hrobe

Biela sobota

od 9:00 – poklona v Božom hrobe

20:00 – Veľkonočná vigília

Veľkonočná nedeľa

7:40 – sv. omša

9:00 – sv. omša v Brvníšti

10:30 – sv. omša s procesiou

popoludní – sväté prijímanie chorým

16:00 – večery

Cez Vianoce neznámi vandali postriekali severnú fasádu kostola, vrátane dverí, satanistickými a vulgárnymi nápismi a znakmi. Ich ničenie neobišlo ani misijný kríž a súsošie sv. Jána Nepomuckého, ktoré bolo nedávno zreštaurované.

Koncom februára bola zasa zničená soška Panny Márie pri studničke pri vstupe do Veľkého Brusného, potom niekto zvalil drevený kríž a poškodil sochu Panny Márie v Križovci.

Sú to nepochopiteľné činy, na ktoré nie je ospravedlnenia.

Polícia zatiaľ páchatelov nenašla. Ale sú medzi nami! **(am)**

Inzercia

Opraviť šijacie stroje, nabrúsim nože a nožnice. Anton Lališ, Papradno 514, telefón 0948/045424.

Pod'akovanie

Mnoho ráz sa životná situácia nedá zmeniť. Jediné, čo môže me urobiť je priblížiť sa k druhému človeku a prejaviť svoju ochotu pomôcť, dať mu najavo, že nie je vo svojej bolesti opustený. Wanda Poltawska

Naše poďakovanie patrí príbuzným, priateľom, učiteľom, spolužiakom a všetkým, ktorí prišli odprevadiť na poslednej ceste našu milovanú dcéru, sestru, vnučku, sesternicu

Katku Kozovú,

ktorá nás opustila 3. 2. 2015. Ďakujeme za kvetinové dary, finančnú pomoc a prejavy sústrasti.

Smútiaca rodina

Umrela som mladá, smiech je však večný.

Aj keď duša do pekla padá, za ten môj jazyk výrečný.

Nechcem, aby v mojej smrti bola obsiahnutá ani stopa tragédie.

Nechcem vidieť slz vašich márenie.

Veď som sa láskyplne rozlúčila so svetom, môj život bol mi krásnym letom.

Preto vám všetkým zo srdca ďakujem, veď polku z vás ešte v pekle stretnem.

A tak končím krátky epitaf a ty čo to čítaš, kvietky na hrobe mi polej.

Katka bola nadaná, talentovaná žiačka, v slovenčine vynikala, písala krásne slohy. Dôkazom toho je aj tento epitaf, ktorý mali žiaci napísať, no nebolo to povinné. Ona sama sa rozhodla, že ho napíše. učiteľka M. Bulíková

Spomienky na Katku

Tretí február 2015 sa zapísal do dejín našej školy čiernymi písmenami. V ten deň navždy odišla od nás všetkých: od rodičov, súrodencov, rodiny, spolužiakov, kamarátov i učiteľov Katka Kozová, žiačka 9. triedy. Celý život mala ešte pred sebou a zrazu v krátkom zlomku sekundy sa všetko zmenilo. Namiesto toho, aby otvorila dvere do života dospelých, ona ich za sebou zatvorila a bez rozlúčky odišla tam, odkiaľ niet návratu a kde niet bolesti a starostí. Odišla, jej lavica v triede zostane navždy opustená, ale v našich myšliach a srdciach zostane navždy tá Katka, ktorú sme poznali deväť rokov – dobrá žiačka, ešte lepšia kamarátka, niekedy tak trochu rebelka, inokedy prístupná ku všetkým a ku všetkému.

Takto si na ňu spomínajú jej spolužiaci:

Ty náš blázonko, čo si nám to urobila??? My dobre vieme, že sa nám teraz smeješ a hovoríš, akí sme hlúpi, že za tebou smútime. Lebo, a my to dobre vieme, že ty by si to nechcela. Všetci máme kopu spoločných spomienok a veselých zážitkov s tebou. Katka, a na ne sa nedá zabudnúť.

Katka, dúfame, že si na nás spomenieš a budeš nám držať palce na testovaní a na prijímacích skúškach. Oveľa radšej by sme boli, keby si ich písala s nami.

Kto nám teraz bude vysvetľovať cez prestávky fyziku a iné predmety? A zastávať a vysloviť svoj názor pred učiteľmi, ktorý bol aj naším názorom? Katka, veľmi nám chýba tvoja prítomnosť v našej triede.

Katka, bola si náš člen, náš smejko, náš tak trochu rebel, trochu iná ako my, ale bola si NAŠA!

PS: Navždy zostaneš s nami.

Tvoji spolužiaci

Jar v horách

V marci sa pohnú snehy a ľady, zdvihnú vody, potoky sa preplnia a z brehov zatápajú okolie. Končí sa pomaly zima a prichádzajú jarné pozdravy. Slnečné lúče všetko ohrievajú a vtáci všade spievajú. Majú dostatok potravy, lebo kde sú kravy sú aj muchy. V prírode to už tak chodí.

Jar v horách prichádza neskôr, lebo tam býva viac snehu. Na úslni už kopnejú medze, ale v zápačiach je ešte do polmetra snehu.

Gazdovia si pripravujú jednoduché stroje na jarné práce. Kravám nasadili chomúty s postrojmi (zapriahli ich) a pripevnili k pluhu, aby poorali role. Jediné hnojivo bol maštalný hnoj z domácich zvierat. Ešte cez zimu ho navozili na saniach, alebo vynosili v plachtách na chrbátoch.

Plodiny na roliach striedali. Po obilí sadili zemiaky (zaorávali) do čerstvo pohnutej pôdy a aj niektorú zeleninu. Gazdinky vedeli dopestovať veľa zdravej zeleniny a maku pre domácnosť (vykľapané makovice sme dali do zberu).

Zrno rozsievali ručne na pooranú roľu, kde boli minulý rok zemiaky. Potom roľu na sebe pobránili drevnou bránou so železnými zubami v polohe kosoštvorca ťahanou štrankom. Zrno sa lepšie zakrylo a burina sa zachytávala na zuboch brány. Ešte ju povalcovali drevným valcom. Zemina sa tak pritlačila a lepšie sa potom kosilo.

Keď už oziminy a jariny podrástli, bolo treba vyťhať pichľavé hvosty, kúkoľ a iné buriny. Vyťhali sme ich aj s koreňmi ručne, ale rukavice neboli, tak sme si dlane obtočili handerkami. Túto prácu zvládli aj deti, aby sa moc nepodlávali rastlinky. Aj keď boli krehké, ale boli silné a dobre rástli, uchovali si kvalitu.

Po čase presiali role d'atelinou, ktorú dvakrát kosili a sušili. Bola tým lepším krmivom v zime pre domáci statok.

Každý človek idúci okolo pracujúcich na poli pozdravil Pán Boh pomáhaj.

Po rozoraní *zaceliniska* sa mače zeminy ťažko rozkopávali - čím viac pôdu takto obrábali tým bola úrodnejšia. Dopestovať obživu si museli aj pre deti a starnúcich nevládných rodičov.

Dotácie nedostávali, ale kontigenty odovzdávali.

Je tu aj otázka prečo tak ťažko pracovali. Aby prežili! Bola to sila väzby človeka s prírodou, ktorú treba chrániť. Aby sme ešte mali lúky plné kvetov a nie kliešťov.

E. Počiatková

Zápis do 1. ročníka máme úspešne za sebou

Dňa 5. februára 2015 sme sa po prvýkrát stretli na pôde ZŠ s našimi budúcimi prváčikmi. Keď sa deti po príchode do školy pustili maminej či otcovej ruke, prebrali si ich pani učiteľky Červencová, Sokolíková, Toporová a pracovníčka CPPPaP v Považskej Bystrici Konrádová. Učiteľky počas zápisu dohliadali na deti pozorným a skúseným okom pedagóga. Budúci školáci určovali farby a útvary, triedili predmety, kreslili, ráťali do päť, ba niektorí sa pochváľali aj znalosťou písmeniek. Aby nemali deti strach z neznámeho prostredia, prišli ich podporiť aj ich pani učiteľky zo škôlky. Všetci konštatovali, že 22 detí úspešne zvládlo previerku predškolských vedomostí a zručností, a tak môžu prejsť v septembri z obdobia hier do obdobia povinností. Želáme im v tomto novom období ich života veľa šťastia. Dovidenia v septembri!

Obecný úrad Papradno žiada občanov, ktorí majú svoje pozemky v Lesnom družstve a u A. Beníkovej, aby si pred platením dane najprv urobili výpis u p. Dzurjaníka, pretože zmluva z minulých rokov nemusia byť platné.

Cvičenie

Výzva pre všetky ženy, ktoré sa chcú dostať do formy alebo len tak rozhybať svoje telo: cvičíme každý pondelok od 18:00 hod. v telocvični ZŠ Papradno. Tak neváhajte a pridajte sa k nám! Tešíme sa na Vás.

Tento rok sme takto fašiangovali...

A veru bolo zase raz veselo! Toho roku vyšli fašiangy na typický komerčný americký sviatok Valentína, no nás to neodradilo, práve naopak. Obec v spolupráci s dobrovoľnou zložkou Slovenského červeného kríža a FSK Podžiaran pripravila fašiangový pochod. Pestrofarebný sprievod masiek postupoval od obvodného zdravotného strediska. Čo sa tu stretlo maškár – od výmyslu sveta! Mažoretky, sestričky z Kramárov, šašo, čert, opravár, kurence, medveď, víly, Zbor verejno-kanalizačnej údržby, PAPPADĽAN-SKÝ (zámerne) OLYMPIJANSKÝ TÍM v zložení Petra „Fagana“, tenistiek „Cibulkovej“ a „Cesnekovej“, kouča celého tímu, ale aj zúrivého reportéra. Preoblečené v maskách nechýbali ani malé deti: mrkvíčka, ceruzka, Spongebob, Spiderman a Ninja. Tí, ktorí boli zvedaví a vyšli von z príbytkov, mohli vidieť zopár ľudí aj v krojoch. Sestričky podávali prvú pomoc „domácim“ priamo z injekčnej striekačky, prípadne z čarovného kufriku zdobeného červeným symbolom. Opravár mal zase kopu roboty s Faganovým povozom, mazal ho ustavične „slivovicú“ ostošesť! Keďže zúrivý reportér mu nedal ani nachvíľu pokoj, stále padal na zem. Za takýto výkon by si asi zelený dres nezaslúžil... O našich originálnych maskách sme si prečítali aj v regionálnom periodiku v článku „Žlté kurence po-behovali po celom Papradne“. A to nebolo všetko! Nechýbala im ani biela škrapinka vajíčka s najmenším kuriatkom – no komplet celý kurín! Túto masku „spískali“ naši folkloristi Podžiaranci, ktorí sa každý rok snažia vytvoriť skupinovú masku. Ak si pamätáte, najskôr to bola Snehulienka a sedem trpaslíkov, potom predčasne prileteli včely a naposledy prišli Matriošky spolu s hokejovým dubnickým odchovancom Tatarom priamo z olympijského diania zo Sochi. Masky opäť postupovali smerom k „Raju“, k parkovisku „na Sigoci“, kde ich čakalo občerstvenie v podobe samých dobrôt na podporu „zdravého“ stravovania. Neobišli ani hasičskú stanicu, kde sa práve chystala výročná schôdza. Nemohla chýbať pesnička „Co jste hasiči“ a pokračovalo sa ďalej až do miestnej pálenice – a to si asi viete predstaviť, čo sa „čapovalo“. V „Dalase“ rozvoniavali mäsové špeciality „od Žilincika“ a výborný makový koláč. Na Košiaroch ich zase čakali plné stoly ako každý rok, na „Garážach“ rýchlo vybiehali pred dom a núkali maškary všetkým možným. V „Bowlingu“ sa zaspievalo a svoje putovanie ukončili ako už zvyčajne kapustnicou v „Kulturáku“. Večer pokračovala zábava, ktorá trvala až do bieleho rána. Dúfame, že budúci rok sa osmelíte ešte viacerí. Už teraz sa nevieme dočkať!

(dm)

... a nasledovne sme v mrazoch v „amfíku“ trošku nevšedne basu pochovali!

Milá naša basa, lúčime sa s tebou

- v mene ovocníkvo postávajúcích pod orechom, tých vyznávačvo jogurčikvo,
- v mene združenia kvorcvo a lykožrútkvo Papradna,
- v mene rýchlej roty – aby po dzedzine šetko pozbierali a o lopaty sa moc neopierali. Lebo by to nebolo vedeniu obce do vôle a voni by dostali na brady mozole,
- v mene likvidátorvo ohňa a ohnivej vody, aby nenarobili moc veľkej škody,
- v mene fotbalistvo často hrávajúcích slovenskú hádzanú,
- v mene čiščiaričvo žliabkvo a studzianék, čo poznajú šetky chodníky a nehľadzia pri tom na zmínky,
- v mene poľovníkvo, čo nosia pušku, len škoda, že nema-

jú lepšiu mušku,

- v mene šetkých srandu obľubujúcich, čo často otvárajú huby dokorán – a to sme my, Podžiaran.

(dm)

Potešili sme starších

Žijeme v dobe, kedy sa všetci niekam ponáhľame. Zaujímame sa len o peniaze. Kde je láska? Úcta voči starším? Zabúdame na to najdôležitejšie – hrejivý pocit pri srdiečku, keď objímame niekoho, koho máme skutočne radi a cítime, že je to vzájomné. Nahradia to peniaze alebo majetky? Vrásky na tvári, životné skúsenosti, ten, čo vždy dokáže vypočítať a má večný úsmev na všetko zlé, čo kedy prežil. Presne tak. Myslíme tým našich starých rodičov, všetky babky, dedkov, otcov a mamy. Oni sú tí, čo sa o nás starali, učili nás rôzne piesne, hry, ale v tej najdlhšej škole - škole života.

Možno je to len môj pocit, ale kde je všetka tá vďaka? Aj oni boli mladí, prežívali ťažké, ale aj pekné, príjemné chvíle, zažívali svoje lásky, mali deti, o ktoré sa starostlivo a s láskou starali, vnúčatá niekedy aj pravnúčatá. No nikto nebude naveky mladý. Pravdou je, že sa na takýchto zlatých a láskavých ľudí pomaly zabúda... Veď posúďte sami... Ako často navštívime svoju babku či dedka, mamu alebo otca? Raz, či dvakrát do týždňa? Vážne je to dostatok za to, čo všetko pre nás urobili?

Keď som sa zapojila do projektu KOMPRAX (kompetencie pre prax) a dozvedela som sa, o čo vlastne ide, prvé čo ma napadlo, boli oni. Prečo? Pretože nikto mi nedokáže darovať ten čas, ktorý mi darovali oni. Neprekáža im

to, keď sa nám niečo nepodarí. No keď sa nám niečo podarí, sú na nás pyšní. Nedokážu sa hnevať, a predsa im venujem tak málo času. Rozhodla som sa teda zostrojiť tím, s ktorým by sme sa pokúsili aspoň trošku priblížiť ich životu a snáď im aj vyčariť úsmevy na tvárikách. Napísala som divadlo, ktorým sme sa mali priblížiť k ich životu. Za pomoci svojho realizačného tímu som pripravila prezentáciu o historickej škole v Brvništi. Aj keď nás často tlačil čas, pretože veľa ľudí z tímu je doma len cez víkendy, zvládli sme to a veľmi si pri tom všetkom užili radosti. Samozrejme veríme, že vás moje divadlo potešilo, možno aj rozosmialo - aj vďaka super hercom. Týmto by som sa chcela poďakovať Zuzke Nemčekovej, Kike Paulecovej a Ľubomírovi Hároníkovi za to, že tvorili môj realizačný tím, Terezke Bašovej, Ninke Strašíkovej, Katke Zdurienčíkovej, Veronike Balušíkovej, Borisovi Balušíkovi, Tomášovi Balušíkovi a nášmu najmladšiemu a najrozkošnejšiemu hercovi Miškovi Súlovcovi, že mi pomohli v divadle aj v speve, mojej mame Irene za občerstvenie aj pre ľudí v tíme, ale hlavne do projektu pre našich starých, tatinovi Jurkovi za všetky odvozy a dovozy. V neposlednom rade celému Podžiaranu za poskytnutie priestorov na nacvičovanie, riaditeľke centra za priestor na zrealizovanie projektu.

Marika Macháčová

Slávnostné otvorenie Izby tradícií v ZŠ Papradno

Dňa 12. decembra 2014 bola v ZŠ Papradno slávnostne otvorená Izba tradícií za prítomnosti tých, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na jej vzniku. Našou snahou bolo ani nie uchovať historické dáta o obci Papradno, ale ukázať, ako žili naši predkovia, a zozbierať to, čo im pomáhalo prežiť, čo vyrábali, čím sa zaoberali, čo im pomáhalo v robote doma i na poli.

Ľudia žili svorne, navzájom si pomáhali, a tak sa im podarilo prežiť, lebo ich život na kamenistých poličkách nebol ľahký. Bol poznačený bežnými radostami, ale aj starosťami, trápením a bolesťou. A tých bolo dosť: požiare, povodne, choroby, pri ktorých vyhynuli niekedy celé rody (mor, cholera, záškrt, čierny kašeľ, týfus, španielska chrípka), a niekedy aj hlad, keď úroda bola slabá. Vtedy už po Vianociach sa kladlo na stôl jedlo v menšom množstve, lebo zbožie a zemiaky sa odložili na siatie a sadenie pre novú úrodu. A tak ľudia netrepezlivo čakali na príchod jari, aby nielen statok vyšiel do poľí za potravou, ale aj ľudia sami. Zbierali a jedli *ščiav, kozicu, poľščiaky, sladzišky, hadzí cesnek, huby májovky, surovjatky*.

V súčasnosti je Papradno veľká a pekná obec a ľudí pochádzajúcich z Papradna možno nájsť v rôznych kútoch Slovenska i v zahraničí. Všetci sa do Papradna vracajú radi, aby tu medzi svojimi zatiahli to typické papradnianske *já*, podľa ktorého Papradňanov poznajú vo svete a na ktoré nevedia a nechcú zabudnúť ani v Bratislave, ani v Prahe, či Londýne.

Určite v Izbe tradícií nenájdete všetko, ale iba zlomok z dávnych potrieb našich predkov, ktoré im slúžili na to, aby prežili. Všetko, čo v nej môžete vidieť, sú dary od našich občanov. Za každý jeden, i ten najmenší, vám, milí spoluobčania, patrí naše poďakovanie.

Izba ešte stále nie je dokončená, chýbajú v nej mnohé „staré“ veci, ktoré možno zapadajú u vás doma prachom alebo sa ich chystáte zbaviť. Nerobte to. Prineste ich do školy a budete mať aj vy dobrý pocit z toho, že ste zachránili niečo z dedičstva našich predkov a zachovali to pre ďalšie generácie, možno i pre vašich vnukov či pravnukov.

Rekvizity do Izby tradícií venovali z Papradna (číslo domu):

Jozef Trúchlik 435, Ľubica Šramčíková 805, Mária Jurčíková 265, Pavlína Abíková 267, Anna Hamáriková 498, Magdaléna a Ambro Balušíkovci 109, Pavol Bulík s manželkou 341, Helena Počiatková 9, Jozef Klabník 84, Matilda Badačová 709, Maroš Kaprálik 78, Jozef Kurtin 228, Mária Gáboríková 305, Anton Baníneč 87, Karolína Kopúniková 509, Kamila Cupanová 210, Zuzana Šramčíková 210, Marta Hucanová 835, Jozef Fortuník 37, Rozália Moravíková 796, Anastázia Kališíková 117, Anna Zdurjenčíková 778, Helena Baculíková 1270, Jozef Sučík, zo Stupného Mgr. Emília Splavcová, z Brvnišťa Jozef Vašík.

Rekvizity v Izbe tradícií pomohli uložiť Karolína Kopúniková, Pavlína Abíková a Emília Gáciková.

Výtvarný prejav na stenách je dielom Pavla Míchela z Papradna, krov a časť strechy na Izbe zhotovil Pavol Hároník z Brvnišťa.

Všetkým srdečne ďakujeme.

Mgr. H. Janasová a Mgr. M. Bulíková

Ak si chcete Izbu tradícií pozrieť, zavolajte riaditeľke školy Mgr. H. Janasovej na č.t. 4393361 a dohodnete si stretnutie. Radi vás privítame.

Papradno kedysi a dnes

Šibačiari

Na Veľkonočný pondelok (po našom „Šibáky“) boli kedysi mládenci poobliekaní inak, ako je tomu „včl“. V maskách ustrojení chodili spolu s „Emíľom“ (handrovou bábikou, ktorú si medzi sebou pohadzovali) od domu k domu ešte pred svitaním, aby „dzievky“ zaskočili ešte v teplom pelechu. „Mladé“ nasilu „vyvlekli ven“, „pooblievali hích studenú vodú“ (prípadne ich hodili do rieky), poriadne „hích“ vrbovým korbáčom „po rici vyšibali“ – to aby svrab „nedostali“. Ako výslužku dostali „mládzenci od dzieviek“ nejaký ten „trúnek“ a surové vajíčka.

Dnes sa „Šibáky“ v Papradne ešte stále praktizujú, ale v inej podobe. Po dedine určite stretnete skupinky chlapcov a chlapcov vo vyšívaných košeliach, ktorí sa snažia aspoň čiastočne udržiavať túto tradíciu a chodiajú po rodine i po známych

vyoblievať a vyšibať dievčatá a ženy, aby boli po celý rok zdravé a za odmenu dostávajú kraslice, čokoládové vajíčka, všelijaké dobroty, ba dokonca aj peniaze.

(dpm)

Vitaj, jar!

Všetko má svoj koniec. A tak aj meče ukuté z tvrdého ľadu ronía slzu za slzou a pomaly sa menia na vodu. Z ľadového kráľovstva je uplakaná krajina. Sneh sa topí. Uboľené konáre stromov, ktoré nejeden deň i noc statočne držali bielu prikrývku, si fúkajú rany, aby mohli onedlho vyhnať nové púčiky a začať tak nový život. Zraklá na zamrznutých riekach sa strácajú a uväznená voda odušu rozpráva vrbam v jej blízkosti zimnú rozprávku o živote pod ľadom. Z dolín veje teplý vetrík a pomáha na svet prvým kvietkom, ktorým kde-tu zavádzia potrhaná tenká snehová perina.

Maliar ešte nemá na palete dostatok farieb, ale už začína maľovať. Najskôr namáča štetec do zelenej farby, potom do bielej, žltej, fialovej... Pri farebných hlávkach kvetov tancujú usilovné včielky, aby po dlhom odpočinku konečne priniesli do svojich úľov prvé dúšky sladkého nektáru. Zo záhrad, z polí i lesov sa nesie spev lietajúcich muzikantov. Všeti vyspevujú, čo im hrdlo stačí, len aby si ich všimla pani Jar, ktorá preberá žezlo po krutej vládkyni Zime. Aj deti si všimli, že jar prišla. Odhadzujú čiapky, vetrovky, rukavice a s vetrom opreteký bežia, šantia, smejú sa, výskajú. Určite si ju všimnime všetci, keď prejde okolo nás. Usmejme sa a zahodme starosti, ako sme aj my odhodili kabáty, čiapky, rukavice...

Žiaci z masmediálneho krúžku

Oznamy

Členom Lesného družstva v Papradne

Lesné družstvo Papradno oznamuje svojim členom a zároveň aj ostatným spoluvlastníkom vlastniacich pozemky v k.ú. Papradno, že Lesné družstvo bolo zaregistrované dňom 19.12.2014 do obchodného registra na Okresnom súde v Trenčíne. Predtým bola dňa 22.10.2014 vyhotovená notárska zápisnica zo zakladajúcej schôdze zo dňa 14. 9. 2014 a dňa 3.12.2014 bol vyhotovený dodatok notárskej zápisnice na základe požiadavky Okresného súdu v Trenčíne. V januári a februári sme spracovali písomnú a grafickú identifikáciu pozemkov všetkých členov družstva. Lesné družstvo založilo 452 členov s výmerou 562 ha. V súčasnosti má družstvo 1174 členov s výmerou 1117 ha. Od 1.marca 2015 začína Lesné družstvo hospodáriť na výmere 720 ha, kde majú členovia družstva nadpolovičnú väčšinu podielu v pozemkoch. Na polovičný pracovný úväzok zabezpečujú chod družstva predsa, účtovníčka, lesník a lesný hospodár. Týmto chceme osloviť ostatných vlastníkov, vo väčšine prípadov spoluvlastníkov, ktorí majú záujem byť členmi lesného družstva, aby nás kontaktovali emailom: ld.papradno@gmail.com alebo telefónom +421424393126, poprípade na mobil +421905770702 – Ján Dzurjaník. Stanovy družstva a ostatné informácie sú zverejnené na internetovej stránke www.ld.papradno.sk. Vlastníci pozemkov, ktorí nechcú byť členmi lesného družstva, sú povinní podať daňové priznanie na svoje pozemky na Obecnom úrade v Papradne.

Ján Dzurjaník, predseda družstva

Obecný úrad občanom obce

Obecný úrad Papradno týmto oznamuje všetkým vlastníkom pozemkov v k.ú. Papradno, aby si pred platením dane u p.Lališovej za rok 2015 zabezpečili výpisy svojich pozemkov. Na obecnom úrade vyhotovujeme výpis všetkých pozemkov, pozemkov Lesného družstva Papradno a pozemkov v užívaní SHR Anna Beníková. Je to z toho dôvodu, že sa prepracovali všetky nájomné zmluvy na poľnohospodárske nehnuteľnosti a vznikli nové zmluvy členov družstva. Výpisy si môžete zabezpečiť v predstihu emailom: jan.dzurjanik@papradno.sk, telefónom +421424393275. Výpisy zabezpečujeme osobne v dňoch pondelok 7,30 – 11,30 hod. 12,00 – 15,30 hod., v stredu 7,30 hod. – 11,30 hod. 12,00 – 16,00 hod. a v piatok 7,30 – 10,45 hod. Výpisy vám môžeme zaslať aj emailom vo formáte pdf.

Ďakujeme za pochopenie.

Ako sme víťali rok 2015

Tohtoročné oslavy nového roka v Papradne boli zase o niečo inšie oproti tým vlaňajším. Zišli sme sa pred novovybudovaným amfiteátrom pri obecnom úrade, aby sme sa rozlúčili so starým rokom a privítali rok 2015 ako sa patrí. Bolo pripravené chutné občerstvenie a dobrá hudba, za čo vďačíme šikovným organizátorom podujatia, a samozrejme aj všetkým zúčastneným, ktorí sa prišli zabaviť a vytvorili skvelú atmosféru. Hneď v úvode osláv sme prostredníctvom videoprojekcie s fotografiami Papradna mohli zhodnotiť, aké zmeny nastali v našej obci počas roka 2014 i aké podujatia sa u nás konali. Opäť sa chceme poďakovať vedeniu obce za nádherný ohňostroj, ktorý všetkých potešil a spestril tak novoročné oslavy. Ohňostrojom sa však víťanie nového roka neskončilo, a tí čo vydržali, oslavovali až do samého rána.

(pm)

VIVAT PODŽIARAN

Keď má človek okolo seba dobrých ľudí, hneď je všetko oveľa ľahšie a môžeme spoločnými silami veľa vecí dosiahnuť. To asi najlepšie vystihuje toto krásne obdobie, ktoré máme od decembra za sebou.

Bolo nám veľkou ctou, keď nás FS Považan z Považskej Bystrice pozval ako hostí na ich vianočný koncert. Veru, keď sme na úvod zaspievali našu najobľúbenejšiu, ale aj najťažšiu pieseň Hore, hore, pastúškovia, nejednému chodili po tele zimomriavky. Celé naše vianočné pásmo zanechalo v ľuďoch krásne pocity, ktoré nám (čo nás veľmi teší) nezabudli aj povedať. Niektoré slovné prirovnania ani veľmi publikovať nejdú, ale všetky zanechávali v nás úžasné pocity. A hneď sme dostali aj ďalšie pozvanie prísť zaspievať do Sverepca a Visolají. Tak okrem spievania v našom kostolíku sme potešili ľudí aj tam.

Začiatkom februára sme prišli pozrieť a podporiť našich kamarátov v Hvozdnici na Javornických ozvenách, ktoré sa tento rok niesli v duchu zvykov od Fašiangov po Veľkú noc. Okrem krásnej piesne Srdce Pána sme naše Papradno prezentovali zvykmi z Kvetnej nedele – Chodenie po máji, no a naši tradične netradiční Šibačiari pobavili všetkých. Vo vtipných dialógoch nesmeli chýbať narážky aj na ich rodákov. Hlavné, keď Izo chcel od Emy hrubšiu slaninu.

Dzeže sce to prasa kúpili, hadám ňie na Beňove.

Ále čo by, ve Hvozdnici.

Ba namu hriešnú, a chto vám také chaľabné predal?

Ále, ňechcem robic hriechy. Račí ňepoviem. Aľe keby som

toho Fera Červenca stretla, hneď bych mu já vyspievala.

A aj vďaka skvelej spolupráci s FSK Javorníček z Hvozdnice k nám tak netradične na medzinárodný deň žien zavítali ženy a celý štáb z Národného osvetového centra z Bratislavy, ktorí zastrešujú všetky súťaže a celkovo folklórny „život“ na Slovensku. V rámci projektu zachovávaní tradícií v digitálnej podobe k nám prišli natočiť Betlehoncov. Prítom mi nedá nepoďakovať sa ešte raz Karolovi Bašovi, ktorý nám umožnil natáčať v priestoroch jeho dreveničky. Sami sme boli veľmi milo prekvapení, v akom úžasnom pôvodnom stave sa nachádza (a viacerým nielen z nás sa tísila do úst otázka, čo by sme mohli spraviť, aby takáto tradičná chaľúpka bola v dedine prístupná pre všetkých?). No a o filmároch ani nehovorím. Sami povedali, že v takých krásnych priestoroch ešte nenatáčali. Izbičku sme pripravili na Vianoce, aj máj sme ozdobili, trocha aj dopravu zastavili, aby bolo všetko čo najviac autentické. No a po dlhých prípravách sme to, ako už dobrým zvykom býva, natočili na prvýkrát. Veď, ako povedali, bolo počuť, že sme zospievani, že to nie je len nacvičené, ale sme to aj prežili.

Všetky tieto krásne vystúpenia a zážitky vyvrcholili 19. marca regionálnou súťažou detských choreografií Morena, Morena v Považskej Bystrici. Veru sme sa aj báli, lebo nás reprezentovali naše najmladšie detičky, ktoré súťažili po prvýkrát. Pásmo sme nazvali Hry na bačove. A že sa naše deti na javisku naozaj hrali, boli autentické, spon-

V Hvozdnici.

Na súťaži Morena, Morena v Považskej Bystrici.

tanne a krásne spievali ocenila aj porota ZLATÝM PÁSMOM a postupom na krajskú súťaž, ktorá bude 25. apríla v Zemianskych Kostolnoch. No nebolo to len tým. Obrovskú zásluhu má na tom Božka Bašová, ktorá celý scenár vymyslela a spolu s Denkou Macošincovou a našimi neposednými deťmi trikrát do týždňa nacvičovala. Toto ocenenie je pre nás tá najlepšia a najkrajšia odmena a aj sme si pri vyhlasovaní výsledkov aj s rodinnými príslušníkmi trocha poplakali. Musím povedať, že

som na všetkých veľmi pyšná a pevne verím, že takéto nadšenie pre folklór v nich zostane čo najdlhšie, aby sme takéto krásne chvíle mohli spoločne ešte dlho zažívať.

Tak nám teda všetkým držte palce. Nielen deťom, ale 18. apríla aj našim dospelým. Čaká nás tiež regionálna súťaž choreografií, ktorá bude u nás v Papradne. Budeme veľmi radi, ak nás prídete pozrieť, podporiť, určite nebudete banovať. A už len dúfam, že budeme zažívať takú radosť z postupu ako naši najmladší.

Prišol Pán Boch z Jasličiek

Prišol Pán Boch z jasličiek do Jeruzalema, k umučeniu svému, spaseňu našjemu.

Ty židovské dzievky, tak ho privítaly, svoje rúcho, svoje rúcho pod nohy metaly.

Kerá rúcha nemala, ratoľesci lámala, a tak Kristu Pánu poscivosc čiňila. Ó Jezu, ó Jezu, pri téj svätéj večeri, své celo rozdáva, užívac ho dáva. Užívajce, užívajce pres šetkého smutku, a to činca a to činca na moju pomiatku.

Mária Magdaléna, kľakla na kolená, svätý Juri volá, zem sa mu otvára, šel'jaké kvecie – ruža garafija, zelená ľal'ija.

Sadzila som ľal'iju, pret panenku Márijú, prišli chlapci vzali hu. Dajce chlapci ľal'iju, až ma doma nebijú.

Čože by mi rekli, za dvere ma šmekli.

Haju, haju, hájček, dajce baby vajčiek, na tento náš májček.

Hój, zelený máj.

Naši Betlehemmci.

Jožo Pavľuščin

Veľa ľudí z Podjavorníka malo prezývku. Zvyčajne jednu. Niektorí však, napríklad tí čo mali „urodzený pôvod“ z Křžle mohli mať prezývky dve. Aj on má dve. Keď poviete jeho občianske meno, ľahko môže dôjsť k omylu, lebo len ja ľudí s takým menom poznám asi päť. Keď však poviete jeho prezývku Jožo Pavľuščin alebo pre pamätníkov prezývku po otcovi Jožo Matlík, omyl je s vysokou pravdepodobnosťou vylúčený.

Na začiatku skoro bitka

Naše vzťahy sa nezačali dobre. Mohol som mať zo päť, či šesť rokov a pásol som kravy na pasienkoch pri rieke. Pár dní pred tým sme s tatom spúšťali drevo z druhého boku dolu k rieke tak, že naspúšťané kusy bolo vidno z cesty. Zrazu som zaregistroval škaredé nadávky najhrubšieho zrna a kriek. Hore cestou sa blížil chlap, ktorého som poznal z videnia a škaredo hrešil. Pochopil som, že tie nadávky patria nášmu tatovi a vlastne aj mne, že sme mu ukradli jeho drevo. To som nemohol nechať len tak, pocítil som strašnú nespravodlivosť a hnev, že náš tato nie je taký, aké hrubé nadávky použil. Pozbieral som všetku svoju odvahu päťročného dieťaťa a najvyšším možným krikom akého som bol schopný som mu razantne vysvetlil, že jeho drevo je stále v hore, že sme mu ho neukradli. On bol hádam aj prevrapený, že to chlapča na neho kričí a nebojí sa. Nechal si to však vysvetliť ba zdalo sa mi dokonca, že sa mu ľúbilo že som sa nebál a nehanbil. A keď vybehol k našej chalupe, kde mu mama potvrdila moje vysvetlenie, že sme mu nič neukradli, stali sme sa na celý život kamarátmi. Odvtedy dlhé roky, možno až do mojej dospelosti, keď sme sa stretli, alebo stretol mojich rodičov, či moju mamu, s ktorou mali od detských čias priateľské vzťahy nezabudol pripomenúť túto príhodu, až ma to mrzelo niekedy, keď tam boli aj iní ľudia, že vychované chlapčisko sa nebojí zastať sa svojho otca a že aj do bitky by sa za neho dal.

Ja som tiež časom zmenil názor. Nikdy som ho neobišiel. Ba rád som sa vždy pristavil, prehodili sme pár viet, so záujmom som si vypočul zážitky či príhody starých čias. Dovolil by som si povedať, že v rámci možností a okolností sme sa v priebehu rokov stali priateľmi. Vždy

sa poteším, keď ho stretnem a je príležitosť porozprávať sa. U mňa hrá v našom priateľskom vzťahu určitú úlohu aj to, že je to posledný žijúci, vekom príbuzný súčasník mojich rodičov, ktorého poznám. U neho zas možno, že som synom jeho konškolákov, ktorých si pamätá tak, že patrili k jeho mladosti, čo ju nevie zabudnúť.

Zaujímavý chlapík

Je to zaujímavý chlapík. Možno by som mohol povedať že výnimočný. Jeho život a životné zážitky niekedy vyzerajú tak, že sú nemožné. Keby ich vždy znovu a znovu nerozprával presne rovnako, človek by mohol pochybovať o ich autenticite a pravdivosti, také sú neuveriteľné.

Je výnimočný aj v tom, že v tomto roku má 94 rokov a stále má úžasne čistú myseľ a výbornú pamäť. Aj napriek vysokému veku má jasné myšlienky, vie slušne a na úrovni komunikovať a debatovať o všetkom. Vie byť taktý a stále galantný k ženám, čím mladším, tým viac. Moja manželka si nedávno všimla vec, ktorú si ženy všimajú. Možno preto si to všimla, že krátko predtým jej galantne kúpil čokoládu. Zdá sa jej, že aj v takomto veku býva upravený, nahladko oholený a že má stále hladkú pleť a málo vrások na tvári. Ja si zas všimam veci, čo si chlap všimne. Nepamätám si nikoho, nikoho takého som nikde nepoznal, kto by v takomto veku kráčať tak vzpriamene a rovnomerne dedinou, aj keď možno rok,

či dva už s paličkou a mierne predklonený.

Jeho život nebol ľahký. Žiadna prechádzka ružovou záhradou. Zažil toľko, čo by inému vydalo na dva alebo tri životy. Už ako chlapec chodieval na sezónne roboty na Liptov a nosil domov vyrobené naturálie, zemiaky a zbožie pre rodičov a súrodencov. Keď mal 14 rokov, podľahol svojej dobrodružnej povahe a nechal sa zverbovať na roboty do Nemecka. Agenti vtedy verbovali 18-ročných a starších chlapcov a chlapov. On už v tom čase pôsobil tak, že vyzeral starší a vyspelejší ako bol a občianske preukazy neexistovali. Okrem toho že najskôr obanoval tento krok, keď tam pricesťoval, neskôr pochopil že zatiaľ, dočasne niet cesty späť. Preto mal oči otvorené, učil sa cudziu reč a odbornosť a počas štyroch rokov prešiel s robotou kus Nemecka a navštívil aj iné mestá v Európe. Bonn, Kolín nad Rýnom, Krefeld, Duisburg, Hannover, Štetin v Poľsku na hraniciach s Nemeckom, Frankfurt nad Mohanom, Berlín, Drážďany, či Viedeň v Rakúsku boli mestá a kraje, o ktorých sa jeho rovesníkom na Křžli vtedy možno ani nesnívalo. Ako inak, po čase ho to však opäť ťahalo domov, aj keď určitú úlohu zohral v tom začiatok II. svetovej vojny, možno aj preto mal obavy naďalej zostať v Nemecku.

Frontový veterán

Po návrate domov, vzhľadom na to, že mal zmeškanú asenťírku, odvod do armády, musel dobrovoľne nasilu bez meškania narukovať do Slovenskej armády, ktorá vtedy, na začiatku II. svetovej vojny bojovala po boku Nemecka.

Na východnom fronte v tzv. Rýchlej divízii Slovenskej armády prešiel takmer 4000 kilometrov cez Košice, Užhorod, Mukačevo, Ľvov, Kyjev, Rostov na Done až do Krasnodarskej oblasti k hraniciam Kaukazu. Odtiaľ po porážke nemeckých vojsk pri Stalingrade museli ustupovať aj vojská tejto divízie na Krym cez Kerč a Simferopol do Odesy. Na Kryme sa vojská v roku 1943 nejaký čas zdržali a on sa tu kúpil v teplom Azovskom mori. Odtiaľ potom ustupovali do vtedajšej Besarábie, cez Kišinev do Rumunska a vtedajšieho Sedmohradska. Cez Zakarpatskú Ukrajinu, Karpaty, na naše pomery obrovské hory, do Maďarska do Miškolca, Budapešti, Vesprému až k Balato-

nu. Mnohí vojaci boli skoro bosí, mali zodraté podošvy na topánkach, dva týždne čakali na novú obuv. To bol posledný impulz k rozhodnutiu. Rozhodol sa neposlúchnuť rozkaz a nepokračovať v pochode brániť Viedeň. Rozhodol sa dezertovať. Za 11 dní prešiel pešo od Balatonu až na Křžel.

Do konca vojny sa mu podarilo skrývať, lebo mu hrozil trest smrti za dezerciu. Prežil takto počas vojny neuveriteľnú expedíciu, po akej túžia súčasní dobrodruhovia a cestovatelia, ale zažiť niečo také sa im nikdy nepodarí.

Ako veľa ľudí jeho doby, musel sa vo svojom živote riadne obracať. So ženou vchovali osem detí. Aj preto všetky dovolenky strávil na brigádach po Morave a Čechách, aby zarobil nejaké koruny navyše. Aj keď nikdy v živote nebol na rekreácii, aj tak sa dožil takého veku a v takej kondícii ako by pravidelne oddychoval.

Postavil jednu z prvých chát Podjavorníkom. Starú otcovu chalupu zo Šupíka na Křžli previezol na Poľanu, kde slúžila najskôr ako včelín a neskôr ako rekreačná chata. A tak slúži dodnes, spolu s unikátnou zbierkou starých lyží, ktoré on kedysi začal zbierať.

Druhú chatu postavil na Mrazničskoch, pomerne vysoko v horách nad osadou Křžel, podľa vlastných slov na najkrajšom mieste křžľanského chotára. Ako inak, všetok materiál potrebný na stavbu vyniesol na chrbte. A do vysokého veku tam pravidelne chodil fyzicky relaxovať. Keď mal 85, dal si sám sebe „straníčku“, úlohu: Prekonať rekord a vyťať, oklesnúť a doniesť k chalupe na Mrazničskoch 650 vrlínok.

V osemdesiatke si už robotu nehľadal

S prestávkami pracoval do osemdesiatky. Potom, ako sám hovorí, si už robotu nehľadal. Lebo mu bolo trápne, že kto už by takého starého chlapa zamestnal. Aj v tom je asi jeho tajomstvo dlhovekosti. Nikdy nestratiť schopnosť pracovať. Aj keď už nebol zamestnaný, stále pracoval s drevom, chodil na čučoriedky na Javorník, alebo len tak sa previezť Podjavorník alebo prejsť sa na Křžel, pokiaľ vládla. Alebo len dať si v Javorinke pivo a stretnúť známych, kamarátov, priateľov, či Křžľanov.

Istý čas bol vnímaný ako výrazne kontroverzná a všeobecne odmietaná osobnosť. To pre svoju vieru, ku ktorej ho osud

doviedol. Jeho viera je však veľmi silná. Nedávno som si vypočul od neho jednu myšlienku hodnú deväťdesiatročného skúseného muža, bez ohľadu na to, akú vieru vyznáva: „Pán Boh má rád, lebo sa nevzdávam a furt bojujem, aj keď už je to niekedy veľiké trápenie. Keby ma nemal rád, už by som nemohol chodiť, alebo by som tu už ani nebol.“ Mnohí mu môžeme závidieť takúto vieru a ten optimizmus vo viere. Keby som tak ja vedel mať takú silnú vieru, pomyslel som si vtedy.

Zdá sa, akoby všeobecne zvýšená miera tolerancie celkovo medzi ľuďmi, ale možno aj jeho dobrá povaha, ľudská slušnosť a optimistický a korektný postoj ku každému s kým komunikuje, ktoré sa u neho možno výraznejšie prejavili vo vysokom veku, pomohli v posledných rokoch, či desaťročiach zmierniť radikálne názory voči jeho osobe, a akceptovať ho ako človeka, bez ohľadu na to, akú vieru vyznáva...

Tak priateľu, nech vám aj vaša viera pomôže chodiť so vzpriameným telom, myslou a dušou do sto rokov.

J. Trulík

Príroda je úžasná

Pokora, schopnosť byť malým, aby svet prírody zostal veľkým, hodným údivu a vďaky za život. Kto hľadá, nech skloní hlavu k zemi a vidí od stebra trávy ako sa dvíha do výšky a rozráta sa do šírky. Uprostred asfaltovej cesty si prerazil chumáčik trávy priestor na svoj rast cez malú trhlínu. Slnko ho vysušuje, dažďe vymývajú, kolesá aut a pracovných strojov gniavia, ale on odoláva a znova sa dvíha. Kde berie tú silu? Predsa z prírody, ako stromy, ako ľudia, ktorí tu v minulosti žili, role a polia obrábali, deti vychovávali a posielali ich študovať. Aby nemuseli tak ťažko pracovať, ba až hrdlačiť, ako ich predkovia, ktorí to dokázali, ale vedeli, že sa dá aj lepšie žiť, len treba študovať. Aj keď chodili málo do školy, hovorili, že tak tri – štyri zimy, ale sedliackym rozumom dokázali rozhodovať, ako obrobiť pôdu a dopestovať obživu na prežitie. Boli usilovní a neustále v pohybe. Žili v súlade s prírodou, vedeli, že má veľkú silu, neklame, ale varuje a tiež daruje. Každé ročné obdobie má svoje výnimočné čaro.

E. Počiatková

Brány na Kolibe otvorené

Jar je tu, ovečky pôjdu čoskoro na pašu... Na Kolibe v Papradne si tradične na Veľkú noc návštevníci môžu pochutnať na jahňacích hodoch. Rušno tam iste bude aj každý ďalší víkend. Pôvodné možnosti oddychu pre deti i dospelých tu budú i naďalej, pod dozorom môžete jazdiť na koňoch, zoznámite sa bližšie so životom na farme. V závere mája sa na Bačovej ceste stretnete s novotami z farmárčenia domácich i hostí, ich produkciou a pripomenieme si aj Medzinárodný deň detí. Cez letné prázdniny v réžii Agropenziónu Grunt a farmy budú pre deti pripravené tábory, uvidia starostlivosť o kone, výrobu ovčieho syra, žinčice, prácami s prírodnými materiálmi budú rozvíjať svoju kreativitu. Ale určite bude aj čas na oddych a ten správny relax.

Stavanie snehuliakov

Keď nás potešila snehová nádielka, vtedy si prišli na svoje tí kreatívnejší a deti, ktoré okolie svojich rodinných domov skrášľovali stávaním snehuliakov. Ako je už zvykom, ani tento rok opäť nechýbal obrovský snehuliak u Tónka Banínca.

(pm)

Aktivity našich turistov počas zimy

Členovia KT Papradno nezahľali ani túto zimu, vďaka snehu mali o zábavu postarané. Na Štefana opätovne usporiadali turistický výstup ku kaplnke na „Štiavnickom“ a pokračovali smerom na posed na Kopanici, kde si okrem iného aj zaspievali, klobásku a slaninku opiekli, na sladkých vianočných dobrotách pochutnali... Dobrú náladu priniesli aj na kolibu, kde svoje putovanie už tradične ukončili. Vďaka nim sme si mohli počas niekoľkých týždňov užiť čoraz viac populárnejší šport – bežecké lyžovanie. A to sme ani

nemuseli šliapať po kolená v snehu hore „Šamajkou“ až na Javorníky. Ratrákom upravené trasy a bežecké stopy na Vrchovej mohli (niektorí aj úplne po prvýkrát) bez problémov otestovať. Tí skúsenejší a odvážnejší sa v nedeľu 22. februára zúčastnili pretekov v bežekom lyžovaní. Štart aj cieľ boli pri križi na Vrchovej, trasa bola nenáročná, počasie celkom priaznivé. Na preteky sa odhodlalo 15 súťažiacich v dvoch kategóriách – ženy a muži. Víťazkou spomedzi

žien sa stala Ľubica Lapúniková s časom 14,30 min., na 2. mieste skončila Oľga Vašítková (15,58 min.) a 3. priečku obsadila Jarmila Tarožiková (16,10 min.). U mužov dominoval Marcel Pavúk s časom 11,35 min., 2. skončil Miroslav Balušik (12,10 min.) a bronzovú priečku obsadil Jozef Gardoň (13,20 min.). Všetci sme turistom za úpravu bežkárskych tratí priamo nad našou dedinkou srdečne vďační!

(dm)

Zimné športovanie v Papradne a okolí

Hokejbal a korčuľovanie

Začiatkom decembra sa zdalo, že si snehu a zimných športov neužijeme ani tento rok. Hokejbalisti okrem bežných tréningov trénovali dokonca aj na Štedrý deň na asfaltovom ihrisku rovnako ako aj počas predchádzajúcich mesiacov. Nakoniec sa pravá zima predsa len začala ohlasovať. Síce trochu neskôr, ale s radosťou sme sezónu zimných športov odštartovali na klzisku za základnou školou, kde si prišli na svoje najmä všetci nadšenci ľadového korčuľovania. Vďaka našim hokejbalistom a hasičom, ktorí sa postarali o vznik a údržbu klziska, sa v plnom prúde korčuľovalo, chlapci hrávali hokej, a tí najmenší sa zoznamovali s ľadom a skúšali prvé kroky na korčuľoch. A verte, že im to išlo naozaj skvelo!

Chlapci na hokeji

Hokejbalisti na štedrý deň

Futbal na jar

Súťažný futbal v marci už má zelenú, aj keď táto farba mnohým hracím plochám ešte chýba. Futbalisti TJ Žiar Papradno do jarnej odvetvy vstupujú v štyroch súťažiach. **Muži hrajú v 6. lige, dorastenci v 5. lige Sever a žiaci, naše nádeje ako tzv. dvojčičky – mladší a starší v 3. lige Sever.** V prehľade o odvetnej časti súťažného ročníka prinášame prehľad súperov našich družstiev. Pri mužoch uvádzame poradové číslo kola, dátum a čas, u dorastencov menujeme iba súperov.

Muži

14. kolo, 22. 3 o 15. h
Visolaje – Papradno
Dor. Tr. Turná – Papradno
Ž. Papradno – Nové Mesto
15. kolo, 29. 3 o 15. h
Papradno – Dulov
Dor. Papradno – Streženice
Ž. Papradno – N. Pravno
16. kolo, 6. 4 o 15,30 h
Brvnište – Papradno
Dor. Dubodiel – Papradno
Ž. D. Vestenice – Papradno
17. kolo, 12. 4. o 15,30
Papradno – H. Poruba
Dor. Papradno – Chynorany
Ž. Papradno – Led. Rovne
18. kolo, 19. 4. o 16 h
Ilava – Papradno
Dor. Častkovce – Papradno
Ž. Zem. Kostolany – Papradno

Lyžovanie a snowboarding

Aj lyžiari sa dočkali vhodných podmienok či už na klasické zjazdové lyžovanie alebo na čoraz populárnejšie bežeké, a takisto aj na šport obľúbený hlavne medzi mladšími ročníkmi – snowboarding. V lyžiarskom stredisku SKI Podjavorník sa počas januára a februára lyžovalo a „snowboardovalo“ jedna radosť, k čomu prispelo aj krásne počasie. V prevádzke bolo takisto aj večerné lyžovanie, aby sa aj ľudia, ktorí kvôli práci cez deň lyžovanie nestihli, mohli odrea-govať a načerpať nové sily v prostredí našich krásnych hôr. Rovnako aj všetci bežkári sa potešili tratiam špeciálne upraveným na bežkovanie na Javorníkoch a u nás v Papradne (konkrétne o papradňanskej bežkárskej trati sa bližšie dočítate v článku na strane č. 11). Nadšencov tohto športu neodradila dokonca ani tma a neraz ste mohli z Vrchovej vidieť zopár pohybujúcich sa svetielok v skupinke bežkárov, ktorí mierili či už smerom ku kolibe alebo len tak po hrebeni Vrchovej. Zimu sme si teda užili naplno a teraz už môžeme s radosťou vítať jar, ktorá opäť prinesie nové zážitky a ďalšie možnosti pre šport. (pm)

19. kolo 26. 4. o 16. h
Košeca – Papradno
Dor. Papradno – Dietoma
Ž. Papradno – Dubnica B
20. kolo, 3. 5. o 16,30 h
Papradno – D. Kočkovce
Dor. Opatová – Papradno
Ž. AS Trenčín – Papradno
21. kolo, 10. 5. o 16,30 h
Tuchyňa – Papradno
Dor. Papradno – Šimonovany
Ž. Papradno – Beluša
22. kolo, 17. 5. o 17. h
Papradno – Jasenica
Dor. Bošáca – Papradno
Ž. N. Rudno – Papradno

23. kolo, 25. 5. o 17. h
Plevník – Papradno
Dor. Papradno – Kanianka
Ž. Papradno – N. Dubnica
24. kolo, 31. 5. o 17. h
Papradno – Bolešov
Dor. Klát. N. V. – Papradno
Ž. Kanianka – Papradno
25. kolo, 7. 6. o 17. h
Lysá – Papradno
Dor. Košeca – Papradno
Ž. Papradno – Bánovce n. B.
26. kolo, 14. 6. o 17. h
Papradno – M. Lednice
Dor. Papradno – Domaniža
Ž. Nemšová – Papradno

Vydavateľ: Obec Papradno, 018 13 Papradno č. 315, IČO:00317594. **Redakčná rada:** Ing. Věra Lališová, e-mail: viera.lalisova@csspapradno.sk, Ing. Anna Pozníková, Mgr. Denisa Macošincová, Bc. Petra Mikyťová, e-mail: papradno@papradno.sk. **Príprava pre tlač:** Viera Petriková. **Tlač:** PNprint, Piešťany. **Náklad:** 1 100 výtlačkov. Povolené Okresným úradom Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. **Reg. číslo:** EV 3232/09, ISSN 1338-8037. **Cena výtlačku:** bezplatne.